

आत्राणं धूपशेषादेर्निर्मांल्यस्य च धारणम् ॥
ब्रह्मं भगवदये च तथा वीखादिवादनम् ।
कृष्णलीलादिभिनयः श्रीभागवतसेवनम् ॥
प्रज्ञाचमालादिघृतिरेकादभ्यादिजागरः ।
प्रासादरचनाद्यन्वज्ज्ञेयं प्राञ्जालुसारतः ॥
लिखिता भगवद्भक्ता भक्तानां लक्षणानि च ।
तानि ज्ञेयानि सर्वानि भक्तैर्लक्षणानि च ॥
तेषु ज्ञेयानि गौणानि सुखानि च विवेकिभिः ।
बहिरङ्गान्तरङ्गाणि प्रेमसिद्धौ च तानि

यत् ॥

भेदास्तु विविधा भक्तेर्भक्तभावादिभेदतः ।
सुक्ताफलादिप्रत्येथो ज्ञेयास्तल्लिखनेरलम् ॥
प्रेमभक्तौ च सिद्धायां सर्वैर्ध्याः सेवकाः स्वयम् ॥
भगवांश्चातिवश्यः स्यात्लिखितेऽस्याः सुल-

क्षयम् ॥”

अथ प्रेमभक्तिलक्षणम् । नारदपञ्चरात्रे ।
“अनन्यममना विष्णौ ममता प्रेमसङ्गता ।
भक्तिरिच्छत्यते भोगे । प्रज्ञादोहवनारदेः ॥
प्रेमभक्तेश्च माहात्म्यं भक्तेर्माहात्म्यतः परम् ।
सिद्धमेव यतो भक्तेः फलं प्रेमैव निश्चितम् ॥
चिह्नानि प्रेमसम्पत्तेर्नाह्यान्वाभ्यन्तराणि च ।
क्रियन्त्युल्लिखितान्यस्या मद्भिर्मेव विलिख्यते ॥”
अथ प्रेमसम्पत्तिचिह्नानि सप्रमस्कृत्य श्रीप्रज्ञा-

दस्य बालानुशासने ।

“निश्चयं कर्मणि गुणानतुल्यान्
वीर्याणि लौलातनुभिः कृतानि ।
यदातिहर्षोत्पुलकाशुभ्रदं
प्रोत्कण्ठ उजायति ब्रह्मते च ॥
यदा ग्रहयस्त इव क्वचिद्भवत्या-
क्रन्दति ध्यायति वन्दते जनम् ।
सुहुः श्वसन् वक्ति हरे ! जगत्पते !
नारायणोत्पात्तमतिर्गतत्रपः ॥
तदा पुमान् सुक्तसमस्तबन्धन-
स्तद्भावभवानुकृताप्रयाकृतिः ।
निर्दग्धवीजानुश्रयो महीयसा
भक्तिप्रयोगेण समेत्वधोचजम् ॥”

एकादशे च श्रीकवियोगेश्वरोत्तरे ।

श्रद्धन् सुभद्राणि रथाङ्गपायो-
र्जन्मानि कर्मणि च यानि लोके ।
गीतानि नामानि तदर्थकानि
गायन् विलम्बो विचरेदसङ्गः ॥
एवंव्रतः स्वप्रियभागकौत्तारं
घानानुरागो हतचित्त उच्चैः ।
हसत्यथो रोदिति रौति गाय-
त्युन्मादवन्ब्रह्मति लोकबाह्यः ॥”
तत्रैव श्रीप्रबुद्धयोगेश्वरोत्तरे ।

“सरन्नः सारयन्तश्च मिथोऽवौचहरं हरिम् ।
भक्ता संजातया भक्ता विभक्त्युत्पुलकां तनुम् ॥

क्वचिद्दन्त्यत्युतचित्तया क्वचि-
हसन्ति नन्दन्ति वदन्त्यलौकिकाः ।
वृथान्ति गायन्त्यनुश्रीलयन्त्यजं
भवन्ति तूष्णीं परमेव निवृत्ताः ॥

श्रीभगवद्ब्रह्मवसंवादे च ।
“कथं विना रोमहर्षेण ब्रवता चेतसा विना ।
विना नन्दान्शुकलयया सुहृद्भक्त्या विनाश्रयः ॥
वाग्गद्गदा ब्रवते यस्य चित्तं
रोदित्यभीष्टं हसति क्वचिच्च ।
विलम्ब उजायति ब्रह्मते च
मद्भक्तियुक्तो सुवनं पुनाति ॥

यथोक्तभक्त्युक्तौ तु भगवच्चरणाम्बुजम् ।
शरणागतभावेन कृतञ्चभोतिप्रमाश्रयेत् ॥”

इति हरिभक्तिविलासे ११ विलासः ॥
अपि च । उत्तमभक्तेर्लक्षणं यथा,—

“अन्याभिलाषिताभ्युत्थं ज्ञानकर्माद्यनाहतम् ।
आतुक्स्थेन कृष्णानुश्रीलनं भक्तिरुत्तमा ॥
तथा नारदपञ्चरात्रे ।

“सर्वोपाधिविनिर्मुक्तं तत्परत्वेन निर्मलम् ।
हृषीकेश हृषीकेशसेवनं भक्तिरुच्यते ॥”

श्रीभागवतस्य तृतीयस्कन्धे च ।
“अहेतुकव्यवहृता या भक्तिः पुरुषोत्तमे ।
सालोक्यसाहित्यसामौषकारूपैकत्वमप्युत ॥
दीयमानं न शक्नन्ति विना मत्सेवनं जनाः ।
स एव भक्तियोगाख्यं आन्यनिक उदाहृतः ॥”

इति ॥

या उत्तमा भक्तिः षड्विधा यथा,—
“केशवो शुभदा मोक्षलघुताकृतं सुदुर्लभा ।
सान्द्रानन्दविशेषात्मा श्रीकृष्णाकार्यणी च सा ॥”

तत्रास्याः केशवप्रत्वम् ।
“केशवस्तु पापं तद्गीजमविदा चेति ते जिघा ॥”
शुभदत्वं यथा,—

“शुभानि प्रीयन् सर्वजगतामनुरक्तता ।
सद्गुणाः सुखमिवादीन्याख्यातानि मनी-

षिभिः ॥”

मोक्षलघुताकृत्यथा,—
“मनामेव प्रकृष्टायां हृदये भगवद्व्रतौ ।
पुरुषार्थास्तु चत्वारस्तुभ्यायन्ते समन्ततः ॥”

सुदुर्लभा यथा,—
“साधनौचेरनासङ्गेरलभ्या सुचिरादपि ।
हरिया चाश्वदेयेति द्विधा सा स्यात् सुदुर्लभा ॥”

सान्द्रानन्दविशेषात्मा यथा,—
“ज्ज्ञानन्दो भवेदेष चेतु परार्हंशुशीलतः ।
नैति भक्तिस्सुखामोघेः परमास्तुलामपि ॥”

श्रीकृष्णाकार्यणी यथा ।
“कृत्वा हरिभ्यो मभाजम्पियवर्गसमन्वितम् ।
भक्तिवंप्रीकरोतीति श्रीकृष्णाकार्यणी च सा ॥”

सा उत्तमा भक्तिश्चिघा यथा,—
“सा भक्तिः साधनं भावः प्रेमा चेति त्रिधो-

द्विता ॥”

साधनभक्तिर्यथा,—
“कृतिवाध्या भवेत् साधनभावा सा साधनाभिधा ।
निवृत्तसिद्धस्य भावस्य प्राकृत्यं हृदि साध्यता ॥”

भावभक्तिर्यथा,—
“शुद्धसत्त्वविशेषात्मा प्रेमसुखीशुसान्धभाक् ।
हृदिभित्तमाह्वयद्वयौ भाव उच्यते ॥”

प्रेमभक्तिर्यथा,—

“सम्बद्धमखितस्त्रान्तो ममत्वातिशयाङ्कितः ।
भावः स एव सान्द्रात्मा बुधैः प्रेमा निगद्यते ॥”

इति भक्तिरसान्द्रतसिन्धौ पूर्वविभागः ॥
भक्तिमान् [तु] त्रि, (भक्तिरस्यास्तीति । भक्ति +

“तदस्यास्यस्त्रिभिति मनुप् ।” ५ । २ । ६४ ।
इति मनुप् ।) भक्तियुक्तः । यथा,—

“गुणवान् पुत्रवान् श्रीमान् कीर्त्तिमान् भक्ति-

मान् भवेत् ।

रेहिके परमैश्वर्यमनो नाथपदं ब्रजेत् ॥”
इति शास्त्रभवीतन्त्रान्तर्गतमहाकालभैरवस्तोत्रम् ॥

अपि च ।
“अन्येऽपि ये विकर्मस्थाः शूद्राद्या नीचजातयः ।
भक्तिमन्तः प्रसुच्यन्ते कालेन मयि सम्मताः ॥”

इति कौर्म ४ अध्यायः ॥
भक्तियोगः, पुं, (भक्त्योगः भक्ता यो योग इति

वा ।) परमेश्वरे भजनसम्बन्धः । यथा,—
“भक्तियोगप्रकाशाय लोकस्यानुग्रहाय च ।
सत्यासाधममाश्रित्य कृष्णचैतन्यनामृक् ॥”

इति चैतन्यभागवतम् ॥
अपि च ।

“वासुदेवे भगवति भक्तियोगः प्रयोजितः ।
जनयत्यायु वैराग्यं ज्ञानश्च यदहेतुकम् ॥”

इति श्रीभागवते १ स्कन्धे १ अध्यायः ॥
(भक्तियोग उच्यते । यथा, गीतायाम् । १२ ।

१-२ । १४-२० ।
“एवं सततयुक्ता ये भक्तास्त्वां पर्युपासते ।
ये चाप्यहरमयन्तं तेषां कै योगवित्तमाः ॥१॥

श्रीभगवानुवाच ।
प्रथमेषु मनो ये मां नित्ययुक्ता उपासते ।
अहृथा परयोपेतास्ते मे युक्ततमा मताः ॥२॥

सन्नुहः सततं योगी यतात्मा हृदिनिश्चयः ।
मय्यर्पितमनोबुद्धिर्धो मे भक्तः स मे प्रियः ॥३॥

यस्मान्नोद्विजते लोको लोकान्नोद्विजते च यः ।
हृषीमर्षमभयोद्विगैर्मुक्तो यः स च मे प्रियः ॥४॥

अनपेक्षः शुचिर्दक्ष उदासीनो गतव्यथः ।
सर्वारम्भपरित्यागी यो मे भक्तः स मे

प्रियः ॥ १६ ॥
यो न हृष्यति न द्वेष्टि न शोचति न काङ्क्षति ।
शुभाशुभपरित्यागी भक्तिमान् यः स मे

प्रियः ॥ १७ ॥
समः शर्चा च मित्रे च तथामानापमानयोः ।
श्रीतोषसुखदुःखेषु समः सङ्गविवर्जितः ॥१८॥

तुल्यनिन्दास्तुतिर्मौनी सन्नुष्टो येन केनचित् ।
अनिकेतः स्थिरमतिर्भक्तिमान् मे प्रियो

नरः ॥ १९ ॥
ये तु धर्मान्दतमिदं यथोक्तं पर्युपासते ।
अहृधाना मत्परमा भक्तास्तेऽतीव मे

प्रियाः ॥” २० ॥
भक्तिरसः, पुं, भक्तिरेव रसः । यथा,—

“विभावेरुभावेश्च सात्त्विकैर्बिभारिभिः ।
स्वाद्यत्वं हृदि भक्तानामाचीता श्रवणादिभिः ॥